

Wisława Szymborska
(1923-2012)

Wisława Szymborska, urodzona 2 lipca 1923 roku w Kórniku, była jedną z najwybitniejszych postaci polskiej literatury XX wieku. Poetka, eseistka i noblistka, zdobyła sławę dzięki swojej unikalnej wrażliwości, błyskotliwej ironii oraz umiejętności dostrzegania niezwykłości w codzienności.

Szymborska dorastała w Krakowie, gdzie spędziła większość swojego życia. Po wybuchu II wojny światowej, rozpoczęła studia na Uniwersytecie Jagiellońskim, które jednak przerwała z powodu okupacji.

W latach 1945-1948 pracowała w redakcjach różnych gazet, a równocześnie pisała wiersze. Jej debiut literacki miał miejsce w 1945 roku, kiedy to opublikowała wiersz w czasopiśmie "Dziennik Polski". Szymborska zyskała uznanie dzięki tomikom poezji takim jak "Dlatego żyjemy" (1952), "Koniec i początek" (1993) oraz "Sól" (1962). Jej twórczość charakteryzowała się subtelnym poczuciem humoru, często zawierała refleksje na temat ludzkiej egzystencji, historii i natury. Poetka była mistrzynią w posługiwaniu się ironią, co czyniło jej wiersze jednocześnie przystępnymi i głębokimi.

W 1996 roku Wisława Szymborska została uhonorowana Nagrodą Nobla w dziedzinie literatury. W uzasadnieniu przyznania nagrody podkreślono jej zdolność do odkrywania uniwersalnych prawd w codziennym życiu oraz umiejętność zadawania trudnych pytań o sens istnienia.

Mimo ogromnego sukcesu, Szymborska była osobą skromną, unikała rozgłosu i rzadko udzielała wywiadów. W swoich esejach

i wierszach często poruszała temat samotności, miłości oraz miejsca jednostki w społeczeństwie. Jej język był prosty, ale jednocześnie pełen metafor i głębokich przemyśleń.

Wisława Szymborska zmarła 1 lutego 2012 roku w Krakowie. Jej twórczość pozostaje nie tylko ważnym elementem polskiej kultury, ale także inspiracją dla poetów i czytelników na całym świecie.

W 2016 roku w Krakowie otwarto Muzeum Wisławy Szymborskiej, które gromadzi pamiątki i dokumenty związane z jej życiem i twórczością, przybliżając jej bogaty dorobek kolejnym pokoleniom.

Wisława Szymborska odbiera Nagrodę Nobla za rok 1996 r. z rąk króla Karola XVI Gustawa.

Kot w pustym mieszkaniu

Umrzeć - tego się nie robi kotu.
Bo co ma począć kot
w pustym mieszkaniu.
Wdrapywać się na ściany.
Ocierać między meblami.
Nic niby tu nie zmienione,
a jednak pozamieniane.
Niby nie przesunięte,
a jednak porozsuwane.
I wieczorami lampa już nie świeci.

Słyszać kroki na schodach,
ale to nie te.
Ręka, co kładzie rybę na talerzyk,
także nie ta, co kładła.

Coś się tu nie zaczyna
w swojej zwykłej porze.
Coś się tu nie odbywa
jak powinno.
Ktoś tutaj był i był,
a potem nagle zniknął
i uporczywie go nie ma.

Do wszystkich szaf się zajrzało.
Przez półki przebiegło.
Wcisnęło się pod dywan i sprawdziło.
Nawet złamało zakaz
i rozrzuciło papiery.
Co więcej jest do zrobienia.
Spać i czekać.

Niech no on tylko wróci,
niech no się pokaże.
Już on się dowie,
że tak z kotem nie można.
Będzie się szło w jego stronę
jakby się wcale nie chciało,
pomalutku,
na bardzo obrażonych łapach.
O żadnych skoków pisków na początek.

Wisława Szymborska